

TRẦN XUÂN AN

CÁC TÁC PHẨM TRONG ĐỢT DỰ TRẠI VIẾT VĂN

do Hội Nhà văn TP.HCM. tổ chức tại Nhà Sáng tác Đà Lạt
từ 06 đến 20-09-2008

Khởi thảo và hoàn tất trong thời gian dự trại:

- 09 bài thơ
- 01 bài hỏi – đáp
- 01 truyện ngắn

Địa chỉ:

71B Phạm Văn Hai

Phường 3, quận Tân Bình

TP.HCM.

Điện thoại: (08)8453955 & 0908 803 908

Điện thư : tranxuanan_vn@yahoo.com

tranxuanan.writer@gmail.com

Phần 1: Thơ

ĐÀ LẠT, BA MƯƠI NĂM

Phố trời vẫn hoài xanh
Nhưng chiều xanh chừng khát
Ba mươi năm úa nhanh
Tóc xanh tôi đã nhạt

Nghe xa hơn thông hát
Trên dốc gió, mơ hồ
Chói dày thêm tiếng phố
Lòng rừng phai hoang sơ

Lẽ nào tôi hoài cổ
Phố nhớ cứ nhỏ xinh?
Sao thơ thời đối rét
Thèm bung hết hồn mình!

Bao nắng mưa, chút tình
Không ruồng khô bọt bọt
Nhưng tìm đâu khung hình
Hư vô làn hương ngát!

Tôi về đây, Đà Lạt

Chạm mặt mình, hai mươi
May đời còn xanh cỏ
Thuở tìm nhau ngang trời...

Mặc đồng hồ tắt rồi
Vòng số xanh tường vôi
Rời phòng, tôi chậm bước
Không tuổi bao nụ cười...

Đà Lạt xanh thắm tôi.

Trần Xuân An

16:, 06.09 HB8

7:, 07.09 HB8

Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

KHI RA KHỎI PHÒNG VIẾT, VỚI BẠN

Kính tặng anh Mường Mán
và quý tặng bạn Nguyễn Lương Hiệu

Một đoá đào nương nói cười
Cổ thuyền áo lụa, gấm ngời yếm xưa
Câu ca dao bị bỏ bùa
Tôi ngồi chay tịnh ngõ chùa không tên

Một đoá đào nương ủ len
Cụng li, rượu sánh tràn lên ca từ
Khúc hát nào cũng bị thư
Căng hồng nốt ảo, trót hư thơ này

Đà Lạt, một dốc phố say
Tìm đâu nét thật nơi đây cõi trời
Rủ nhau thả bước rong chơi
Đỉnh đồi – đỉnh sóng, nổi trôi giấc đùa !

Trần Xuân An

9: 38', 07.09 HB8

Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

ĐÀ VÀ LẠT

Cạn rồi những cơn mưa, đầu tháng chín
Đà Lạt càng xanh, nắng lạnh quăng chiều
Đêm ngát xanh, mỗi vầng trăng ngời sáng
Trang giấy ban mai, xanh biếc lời yêu?

Vẫn Đà Lạt giữa mùa thu nguyệt lịch
Thoang thoang đâu đây thoáng gió cổ thi...
Thơ ngừng lại, đẩy anh về phố chợ
Cà phê, trống cơm, hoa níu chân đi

Anh tìm gặp Hồ Xuân hương thuở đó (*)
Bà vẫn xa. Sốt vạt áo xanh lam
Một thuở rong rêu, không ai buồn giặt
Giờ óng lên, óng từng sợi tơ tằm?

Anh cười anh, như chưa từng đọc sách
(lần đầu tiên anh quên hết sách rồi!) (*)
Như lũ trẻ say trăng cười vỡ trống
Thuở vỡ ra: Đà Lạt – phố trên trời!

Lại vỡ ra: phố trời cao – Đà Lạt
Ai mặc áo đà, ăn lạt, xa kia
Anh chọt hiểu, ném mớ ba mớ bầy
Hồ Xuân Hương thanh thoát cõi đi về

Đà Lạt tuyệt vời mùa mưa ẩm áp
Càng Đà Lạt hơn: cuối chạp ra giêng
Trăng tuổi thu non, nửa dương (Xuân) tục
Nửa âm (là Hương) hẳn vẫn rất thiên (*).

Trần Xuân An

7-8.9 HB8

Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt.

(*) Địa danh chính thức có nghĩa là hồ nước Xuân Hương, nhưng có lẽ người đặt tên đã cố tình gọi lên sự đồng nhất giữa hồ nước ở trung tâm thành phố Đà Lạt với nhà thơ Hồ Xuân Hương, “Bà chúa thơ Nôm” và cũng là tác giả “Lưu hương ký”. Về khía cạnh khác, không một tư liệu nào ghi nhận Hồ Xuân Hương có thời gian sống thiên như một cư sĩ, ni sư. Dù sao, “Đà và Lạt” cũng chỉ là một bài thơ, khi viết, tôi đã khẳng định rõ: tôi tự cho phép mình bông đùa với thiện ý và lòng kính trọng. TXA

NHÀ THƠ VÀ LANG BIANG

Với chiếc xeng là ngọn bút
Người viết đào từ dòng đầu – mặt đất – đến đáy trang...
Như nhà leo núi xuất phát từ chân núi
Từng bước nhọc nhằn, chạm trán với mây ngàn

Xe đưa lên lưng chừng Lang Biang (*)
Chúng ta trở thành du khách
Chiêm nghiệm tháng năm đào từng lớp đất
Vĩa sâu như tầm núi cao

Nhưng không phải trời ban đất trao
Kim cương trong lòng, hổ phách sau vàng trán
Kỉ niệm chết kết tinh, tư tưởng sống ứa trào
Trong mỗi đời người, có những giờ khắc nào chẳng
tính bằng sức bay ánh sáng?

Lang và Biang không làm văn chương
Tình yêu hai người dựng nên đỉnh cao vọi vọi
Lang Biang, âm vang lóng lánh kim cương
Thuốc thần kì cho những đôi trái tim tức tưởi

Chúng ta sống thấp thua hình tượng của chúng ta (**)

Sống nông cạn thua bao điều trần trở
Chỉ là hạng hai: đỉnh núi Ra Đa (*)
Như địa đạo hồn người, chưa tận cùng, ngạt thở!

Trần Xuân An

Sáng 09.09 HB8, lúc 9 -10:31',
viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

(*) Núi Lang Bian (Lang Bian): 2163m
Núi Ra Đa: 1932m (độ cao tính từ mặt biển).
(**) Hình tượng nhân vật, hình tượng tác phẩm.

BIẾN MÁT, ĐÔI KHI

Phố trời không bao giờ *bạc* tóc?
Trăm năm biếc giữa nghìn năm xanh
Em Huế trắng đã hồng Đà Lạt
Khiến ai, trót già cõi, sao đành!

Đà Lạt chỉ vài ngày biến mất
Mù sương sa, mây lấp phố đời
Tóc đôi khi tím len trắng lụa
Em che hồng má đỏ và môi

Tuổi trẻ tôi bỗng dựng thất lạc
Nhìn vào trí nhớ, mắt trông xa:
Gã trai nào quàng vai em đọc
Thơ tình tôi mới viết hôm qua!

Nhắm mắt, cho lang thang kỉ niệm
(sớm mai trại viết đã đi hoang!)
Cúi xuống, kính trên bàn, ai đó?
Tóc còn xanh so với giấy chắng?

Tôi biến mất khỏi tôi, tìm nắng
Lên đồi thông và xuống lũng hoa
Thời gian có là len và lụa
Liệu gặp em tôi vẫn nhìn ra?

Trần Xuân An

05: - 06:50', 12.9 HB8
Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

NGÔNG TẾU VỚI HAI CÂY TÙNG TRƯỚC SÂN

Kính ngạc, sửng sờ, chấp tay kính
Gốc tùng, ngàn sợi gỗ vắn giăng
Trên đời, vạn loài cây thứ dọc
Duy các người quá đổi hiên ngang

Ngang tàng, lạng lẽ gồng, vỏ toác

Hay để xích thừng cho ấm chạng?
Ta lùi lại, thấy từng trăn ngạnh
Lao lên trời, tên vút, thẳng băng

Bỗng từng hoá uy nghiêm đài tháp
Nghìn xưa sau Tổ quốc ghi công
Ta xin biến thành lư nhang thếp
Tóc dựng lên, toả khói, mệnh mông

Bạn thơ bảo: trong từng thứ dọc
Ta mỉm cười: đặc ruột thẳng lòng
Chất dọc ngang đúc thành xương thịt
Máu hổ phách cuộn cuộn vàng ròng

Các người nhắc ta thương Nguyễn Trãi
Nguyễn Trãi xa, từng lại rất gần
Cũng muốn kết các người làm bạn
Tùng cao, ta... chông sách kê chân!

Ta khiêm tốn để từng đừng ngại
Riêng đỉnh thơ ta có ngót ngàn
Trần Xuân An, từng ơi, nhớ nhé
Dọc bên ngoài, trong khá ngông ngang!

Trần Xuân An

13 - 14:40', 12.9 HB8

Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

GÓC CHIỀU BẢO TÀNG LÂM ĐỒNG

Nhân dịp tham quan hai ngôi nhà sàn Chiau Mạ, K'Hor;
Tặng thuyết minh viên: cô gái Rơ-ông Ben Len-ni (gốc xứ Lang Biang) và anh Đăng Toàn.

Vào nhà, quỳ trước cây nêu
Mượn em cần rượng, toả đều tứ thơ
Ngước trông lên dưới trang thờ
Cánh liềm đôi phượng bao giờ, còn bay

Ai về ở rể bên này
Nguyện đời giữ lửa, thóc đầy gùi hương
Gian kia *pap mea* nồng thương (*)
Giàn treo ngô giống, phen bông: nia tim

Nở tên xà gạt lắng im
Ú chum vạm choé đợi tìm công chiêng
Yêu xưa, dải khổ treo nghiêng
Váy hoa văn trắng, áo viền đỏ tươi

Ra thang bước xuống triển đồi
Tôi trẻ nhỏ trước mặt trời âm vang
– chiêng ngân – hướng vạn buôn làng
Ai về nguồn với bảo tàng cùng em?

Trần Xuân An
23:40', 12.9 HB8
Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

(*) Páp, mea: cha, mẹ.

RỪNG NON BỘ MỆNH MÔNG

Viết tặng hướng dẫn viên Lưu Do và các nhà văn cùng đoàn

Ta về lại với thiên nhiên (*)
Chào nguồn Suối Tía động Tuyền Lâm xanh
Lối rừng thả bước uốn quanh
Nhà chim treo tận trên cành ngọn thông (**)
Bắc thang trăm bậc xa trông
Ngó gần xuống bếp lửa hồng chờ ai

Ta về rừng núi sớm mai
Chào khe trời ngọt vỗ hoài tiếng xưa
Này đây cầu gỗ nguyên sơ
Chờ chân ai rẽ niêm mơ lối tình
Người đi về phía cửa mình
Dáng trường tay chấp xinh xinh ngực đời

Ta về buồn gặp nụ cười
Chào đôi mắt thắm nghìn đời rừng thiêng
Già làng ngược trán nghiêm hiền
Trẻ tìm từ đá má nghiêng thẹn thù
Ấm trầm mẹ già, bắp thưa
Cà phê đỏ hạt phiên mùa dần vui?

Ta về nghe tiếng ngọt bụi
Chào em sơn nữ mang gùi làm duyên
Bạn thơ ghi ảnh dành riêng
Cánh tay măng mịn thuộc quyền người xa!
Này thổ cẩm Đạ R'Hoa
Hay ai Tùng Nghĩa làm quà gửi em?

Ta về hồ biếc, bên thềm
Chào voi hiền hậu vòi thềm mía lau
Bống dựng quận nhớ rừng sâu
Pongour xưa hú bạc đầu Núi Voi
Vang lên hăm lăm năm rồi
Vọng từ cây cỏ bồi hồi Đá Tiên

Ta về soi ảo bóng thiền
Sắc như non bộ bên triền đời *không*:
Hồng hoang sinh thái cõi bồng
Cho du khách giữ long đong phố phường
Chợt trưa chim chóc kêu thương
Áo thanh nào giữa vô thường Nam Qua

Ta về nhìn lại lòng ta
Một thời đói, đói củi và đói ăn
Đến bạn thơ cũng giới sẵn
Chim trời lìa phố, rừng dần vắng chim
Khúc ngo đồn nhựa, ruổi tìm
Trăm cây thông ngã, không kim rừng đau

Ta về ngồi xuống ngó nhau
Kia chẳng giả tướng? Đó đâu giả hình?
Học trong ảo hoá chút tình
Thương qua tiếp thị thoáng xinh hư huyền
Tạ ơn núi đứng xanh nghiêng
Ta rao rất thật, báo chuyện tay ai.

Trần Xuân An

05: -13:55', 14.9 HB8

Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

(*) Bảng treo ven đường: "Come back to the nature".

(**) Nhà sàn trên cảnh cây cao, gần ngọn thông.

THIÊN KHÁCH

Tiếng còi tàu réo ngày xa
Thuở ga ngập cỏ, lòng ta đường cùng

Trời Đà Lạt vẫn không ngừng
Thoắt sớm mai đã chập chùng nắng trưa
Chuyến tàu Trại Mát lạnh lùa
Trôi trong mơ trôi bốn mùa sáng nay...

Vườn hoa cấm trại che ngày
Đêm cho đất ngủ giấc say hồng hào...

Đến ga Trại Mát rồi sao
Lên chùa, tôi nhé, cho cao mắt nhìn

Ngoài chùa, lòng lọc như phin
Thấy trong bã chữ chưa in cận nhiều
Tiểu trong sân quét lá kiêu?
Chín năm ngó vách, triết siêu ngoảnh đời?

Vào bên tịnh thất, tôi ơi
Trước cây hồng, gột thơm lời yêu em

Lên tàu, tàu lướt êm êm
Về ga, lòng bạn cũng mềm trang kính
Chuối lằn đừng lẫn tên mình
Tù và, mua nhé, vỡ thình không nào

Vỡ mưa hồng chốn lao xao
Tù và thổi nắng ngọt ngào vô thanh.

Trần Xuân An

15: -16:40', 14.9 HB8

Viết tại Nhà Sáng tác Đà Lạt

Xem tiếp phần 2: 1 bài hỏi – đáp; phần 3: 1 truyện ngắn

Đưa lên WebTXA.: PDF., lúc 8 giờ, 22-9 HB8

Filename: nhasangtac-dalat_tho-tranxuanan.doc
Directory: C:\Documents and Settings\Administrator\My Documents
Template: C:\Documents and Settings\Administrator\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
Title: ÑAÑLAI
Subject:
Author: Angel
Keywords:
Comments:
Creation Date: 9/15/2008 4:54 PM
Change Number: 68
Last Saved On: 9/22/2004 8:57 AM
Last Saved By: TranXuanAn
Total Editing Time: 262 Minutes
Last Printed On: 9/22/2004 8:58 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 8
Number of Words: 1,389 (approx.)
Number of Characters: 7,922 (approx.)